

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Folketinget har jo ofte beskæftiget sig med spørgsmålet om S-banerne i det stor-københavnske område. Jeg skal her erindre om S-baneloven fra 1961, der bl.a. gav bemyndigelse til anlæg af Køgebugtbanen til Vallensbæk, elektrificering af Hareskovbanen og indføring af denne bane til bymidten ad Boulevardbanen samt anlæg af Lundtoftebanen fra Jægersborg til Nærum.

Banen til Vallensbæk blev ibrugtaget i efteråret 1972, og Hareskovbanens overgang til S-bane påregnes at ske til efteråret 1977, medens arbejdet med Lundtoftebanen allerede for flere år siden er blevet stillet i bero, da udviklingen i de senere år har skabt tvivl om banens berettigelse.

Af anden lovgivning omkring S-banerne vil jeg pege på, at min forgænger i efteråret 1972 fik gennemført en lov om bemyndigelse til at videreføre anlægget af Køgebugtbanen helt til Køge, idet det dog i bemærkningerne til lovforslaget var anført, at man foreløbig skulle tage fat på strækningen Vallensbæk-Hundige, som nu bliver færdig til efteråret 1976, medens spørgsmålet om tidspunktet for baneanlæggets videreførelse ud over Hundige burde vurderes på lige fod med spørgsmålet om, hvilke andre S-baneanlæg der måtte være behov for.

Til brug for denne vurdering udarbejdede DSB en rapport om S- og T-baneudbygningen i hovedstadsregionen 1973-1988. Denne rapport har dannet grundlag for DSBs og min stillingtagen til, hvorledes de nærmest kommende års S-baneudbygning bør ske.

En vurdering af den nuværende politiske, økonomiske, administrative og regionplanmæssige situation fører efter min opfattelse til, at et lovgivningsarbejde vedr. S-banernes udbygning bør indskrænkes til på nuværende tidspunkt alene at omfatte en fastlægning af en temmelig begrænset udbygning, nærmere betegnet

- en forlængelse af Køgebugtbanen fra Hundige til Solrød,
- en forlængelse af Tåstrupbanen fra Tåstrup til Høje-Tåstrup og

— en forlængelse af Ballerupbanen fra Ballerup til Måløv.

Det foreliggende lovforslag og forslag til finanslov for finansåret 1975-76, § 2.01.20. 70.02., lb. nr. 47, Køgebugtbanen, hvortil anlægshjemmel som før nævnt allerede haves, er udarbejdet med sigte herpå. Jeg vil i den forbindelse fremhæve, at man ved at træffe beslutninger om de nævnte, ret begrænsede udvidelser af S-banenettet alene har taget stilling til anlæg af banestrækninger, der kan anses for at være i fuld overensstemmelse med de faktiske byudviklingsforhold og med de synspunkter, hvorom der hidtil er opnået enighed mellem de kommunale og statslige planlægningsmyndigheder.

De foreslåede baneforlængelser er påregnet udført nogenlunde sideløbende i en 5 års periode efter lovens vedtagelse. Nogle vil måske med de hidtidige erfaringer om varigheden af S-baneudbygningen sætte et spørgsmålstegn ved muligheden for at klare den nu foreslåede udbygning inden for en 5 års periode, men da der er tale om en ret begrænset udbygning, har DSB anset perioden for realistisk under forudsætning af, at DSBs hidtidige investeringsrammer pr. år ikke reduceres.

Lovforslaget indeholder endvidere en bestemmelse om bl.a. sikring af arealer til 2. spor på strækningen Måløv-Frederikssund. Den foreslåede bestemmelse er på linie med tilsvarende bestemmelser i andre anlægslove om trafik anlæg og er ønskelig for at sikre, at der på sådanne arealer, som vil medgå til det senere anlæg af banen, ikke udføres bebyggelse eller andre foranstaltninger, der kan påregnes at ville lægge en senere gennemførelse af anlægget hindringer i vejen eller at fordyre dettes gennemførelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale dette til tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (*Jacob Sørensen*):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

[Indenrigsministeren.]

Nærværende lovforslag, som omfatter i alt 509 personer, er udarbejdet efter de samme retningslinier, som blev fulgt ved gennemførelsen af de 3 love om indfødsrets meddelelse i folketingsåret 1973-74; ved disse love blev i alt 2166 udlændinge naturaliseret her i landet.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketinges velvillige og hurtige behandling.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *for-
slag til lov om amtscentraler for undervisnings-
midler samt forslag til lov om ændring af lov
om folkeskolen (skolebiblioteker)*.

For begge lovforslags vedkommende er der tale om genfremsættelser, idet lovforslagene har været fremsat dels af den tidligere regering i folketingsåret 1972-73 og i 1. samling i folketingsåret 1973-74, dels af den nuværende regering i 2. samling i folketingsåret 1973-74.

Begge lovforslag svarer i realiteten til de tidligere fremsatte, og jeg skal derfor indskrænke mig til at fremhæve formålet med lovforslagene, idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til min fremsættelsestale i sidste folketingsamling, Folketingstidende 1973-74, sp. 1914.

Lovforslagene må ses i sammenhæng med forslag til lov om folkebiblioteker, hvorved de nugældende bestemmelser om skolebiblioteker og fælleskommunale samlinger foreslås ophævet.

Forslaget til lov om ændring af folkeskolen tilsigter således at overføre det lovmæssige grundlag for skolebiblioteksvirksomheden fra biblioteksloven til folkeskoleloven, således at det gøres obligatorisk at oprette skolebiblioteker ved alle selvstændige skoler.

Forslaget om amtscentraler for undervisningsmidler tilsigter at sammenlægge de nuværende fælleskommunale samlinger og skolecentraler i amtscentraler for undervisningsmidler, som oprettes og drives af amtskommunerne som led i det amtskommunale skolevæsen.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til enkelt-

heder i de to lovforslag skal henvise til de til disse knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det høje ting.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *for-
slag til lov om ændring
af lov om by- og landzoner. (Ophævelse af
byudviklingsudvalg)*.

Forslaget, der ophæver byudviklingsudvalgene, er et led i regeringens almindelige bestræbelser på i tilknytning til den igangværende planlovsreform at forenkle den offentlige administration.

Gennemføres lovforslaget, vil administrationen af by- og landzonenloven blive forenklet, idet der fremtidig kun vil være én zonelovsmyndighed — nemlig amtsrådene — der skal tage stilling til spørgsmålet om udstykning, bebyggelse m.v. i landzone. Lovforslaget vil endvidere medføre, at udlæg af nye byzoner kun kan ske ved de primærkommunale plantyper — bygnings- og byplanvedtægter.

Situationen er i dag den, at zonelovsadministrationen er delt mellem to myndigheder, nemlig byudviklingsudvalgene og amtsrådene.

Byudviklingsudvalgene har, som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger, til opgave — ud over den konkrete administration af landzonebestemmelserne — inden for deres områder at udarbejde byudviklingsplaner med det hovedformål at sikre, at inddragelse af nye byzoner sker på grundlag af behovet for et større geografisk område end den enkelte kommune.

Nu er imidlertid for det første en række af byudviklingsudvalgene som følge af kommunalreformen blevet udvalgt, der kun omfatter én kommune, og for det andet er lands- og regionplanlovene blevet gennemført. Efter disse love er det amtsrådene — i hovedstadsområdet hovedstadsrådet — der i et nært samarbejde med kommunerne har fået pålagt at tilvejebringe regionplaner, der bl.a. skal indeholde retningslinier for fordelingen af den fremtidige byvækst, herunder afgrænsningen af byzonerne i de enkelte dele af regionen.

Jeg finder det på denne baggrund meget vigtigt, at dette arbejde allerede i sin indledende fase varetages af amtsrådene. Jeg